

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/344

af 14. november 2017

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne vedrørende metoderne til værdiansættelse af forskel i behandlingen i forbindelse med afvikling

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber ⁽¹⁾, særlig artikel 74, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er hensigtsmæssigt at have regler, hvorved der fastsættes en metode til at foretage værdiansættelser, som skal fastslå, om der er forskel mellem den faktiske behandling af aktionærer og kreditorer, over for hvem en eller flere afviklingshandlinger er blevet iværksat, og det beløb, som disse aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) i direktiv 2014/59/EU («enheden»), havde været genstand for almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvikling af den pågældende enhed blev truffet, jf. artikel 82 i direktiv 2014/59/EU.
- (2) Enhver forskel i behandlingen, som medfører større tab i forbindelse med afvikling for bestemte aktionærer og kreditorer, bør berettige disse aktionærer og kreditorer til kompensation fra ordningerne for afviklingsfinansiering, jf. artikel 101, stk. 1, litra e), i direktiv 2014/59/EU.
- (3) Den efterfølgende værdiansættelse skal foretages af den krævede uafhængige person, som opfylder betingelserne i artikel 38 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 ⁽²⁾ («valuaren»), snarest muligt efter iværksættelsen af en eller flere afviklingshandlinger, selv om gennemførelsen kan tage nogen tid. Værdiansættelsen bør baseres på tilgængelige oplysninger, som er relevante for det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvikling af en enhed træffes, således at bestemte forhold, såsom ugunstige markedsforhold, som gør sig gældende på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, afspejles. Oplysninger indhentet efter tidspunktet for afgørelsen om afviklingen bør kun anvendes, hvis de med rimelighed kunne have været kendt på dette tidspunkt.
- (4) For at sikre, at der foretages en omfattende og troværdig værdiansættelse, bør valuaren have adgang til relevante juridiske dokumenter, herunder en liste over alle fordringer og eventalfordringer på enheden klassificeret i overensstemmelse med deres prioritetsorden ved almindelig insolvensbehandling. Valuaren bør have mulighed for at indgå aftaler om særlig rådgivning eller ekspertise alt efter omstændighederne.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis (EUT L 184 af 8.7.2016, s. 1).

- (5) Med henblik på at bestemme den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis instituttet havde været genstand for almindelig insolvensbehandling, bør valuaren fastlægge den forventede tidmæssige fordeling af samt beløbet vedrørende de nettopengestrømme, som hver aktionær og kreditor ville have modtaget fra insolvensbehandlingen uden antagelse om statsstøtte, diskonteret med den eller de relevante satser. I forbindelse med et sådant skøn kan valuaren også henvise til erfaringer fra den seneste fortid vedrørende tilsvarende kreditinstitutters insolvens, hvis sådanne oplysninger er tilgængelige og relevante.
- (6) Den faktiske behandling, som aktionærer og kreditorer modtager i forbindelse med afvikling, bør bestemmes under hensyntagen til, om disse aktionærer og kreditorer som følge af vedtagelsen af afviklingshandlingen har modtaget kompensation i form af henholdsvis egenkapital, gæld eller et kontantbeløb.
- (7) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har forelagt Kommissionen.
- (8) EBA har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele herved samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, om en udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Med henblik på at bestemme behandlingen af aktionærer og kreditorer ved almindelig insolvensbehandling baseres værdiansættelsen alene på oplysninger om forhold og omstændigheder, som gjorde sig gældende og med rimelighed kunne have været kendt på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, og som, hvis valuaren havde haft kendskab til dem, ville have påvirket målingen af enhedens aktiver og forpligtelser (i direktiv 2014/59/EU fortrinsvis benævnt »passiver») på det pågældende tidspunkt.

I denne forordning forstås ved »tidspunkt for afgørelse om afvikling« det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvikling af en enhed træffes, jf. artikel 82 i direktiv 2014/59/EU.

2. Med henblik på at bestemme den faktiske behandling af aktionærer og kreditorer i forbindelse med afvikling anvender valuaren tilgængelige oplysninger vedrørende forhold og omstændigheder, som gør sig gældende på det tidspunkt eller de tidspunkter for den faktiske behandling, hvor aktionærer og kreditorer modtager kompensation (»tidspunkt for faktisk behandling«).

3. Ved referencedato for værdiansættelsen forstås tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, som kan være forskelligt fra tidspunktet for den faktiske behandling. Hvis valuaren anser virkningen af en diskontering af provenubeløb for ubetydelig, kan der foretages en direkte sammenligning af det udiskonterede provenu på tidspunktet for afviklingshandlingens gennemførelse og det diskonterede hypotetiske provenu, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis enheden havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen.

Artikel 2

Fortegnelse over aktiver og fordringer

1. Valuaren udarbejder en fortegnelse over alle enhedens identificerbare aktiver og eventualaktiver. En sådan fortegnelse skal omfatte aktiver, for hvilke forekomsten af tilknyttede pengestrømme er dokumenteret eller med rimelighed kan forventes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Der skal stilles en liste over alle fordringer og eventualfordringer på enheden til rådighed for valuaren. Alle fordringer og eventualfordringer på denne liste klassificeres i overensstemmelse med deres prioritetsorden ved almindelig insolvensbehandling. Valuaren skal have mulighed for at indgå aftaler om særlig rådgivning eller ekspertise i spørgsmål om overensstemmelsen af fordringernes rang med gældende insolvenslovgivning.
3. Valuaren identificerer behæftede aktiver og fordringer sikret ved disse aktiver særskilt.

Artikel 3

Trinnene i værdiansættelsen

For at fastslå, om der består en forskel i behandlingen som omhandlet i artikel 74, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU foretager valuaren en vurdering af:

- a) den behandling, som aktionærer og kreditorer, over for hvem afviklingshandlinger er blevet iværksat eller den relevante indskudsgarantiordning er blevet anvendt, ville have modtaget, hvis enheden havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, idet der ses bort fra enhver bestemmelse om ekstraordinær offentlig økonomisk støtte
- b) værdien af de omstrukturerede fordringer efter anvendelsen af bail-in-værktøjet eller andre afviklingsbeføjelser og -værktøjer eller af andre provenubeløb, som aktionærer og kreditorer har modtaget på tidspunktet eller tidspunkterne for den faktiske behandling, tilbagediskonteret til tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, hvis dette skønnes nødvendigt af hensyn til en rimelig sammenligning med den i litra a) omhandlede behandling
- c) om resultatet af behandlingen i litra a) overstiger resultatet af den i litra b) omhandlede værdi for hver kreditor i overensstemmelse med prioritetsorden ved almindelig insolvensbehandling, jf. artikel 2.

Artikel 4

Bestemmelse af behandlingen af aktionærer og kreditorer ved almindelig insolvensbehandling

1. Metoden til gennemførelse af værdiansættelsen i henhold til artikel 3, litra a), begrænses til fastlæggelse af den diskonterede værdi af forventede pengestrømme ved almindelig insolvensbehandling.
2. Alt efter hvad der er relevant, diskonteres forventede pengestrømme med den eller de satser, som afspejler den tidsmæssige fordeling af forventede pengestrømme, de foreliggende omstændigheder på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, den risikofrie rente, risikopræmien for tilsvarende finansielle instrumenter udstedt af tilsvarende enheder, potentielle køberes markedsforholdsantagelser eller diskonteringsats og andre relevante karakteristika ved det eller de elementer, der værdiansættes («relevant diskonteringsats»). Den relevante diskonteringsats må ikke anvendes, hvis anvendelsen af bestemte satser med relevans for værdiansættelsen følger af gældende insolvenslovgivning eller -praksis.
3. Valuaren tager hensyn til følgende i forbindelse med fastlæggelse af den diskonterede værdi af forventede pengestrømme ved almindelig insolvensbehandling:
 - a) gældende insolvenslovgivning og -praksis i den relevante jurisdiktion, som kan påvirke sådanne forhold som den forventede afhændelsesperiode eller inddrivelsesrater
 - b) med rimelighed forudsigelige forvaltnings-, transaktions-, vedligeholdelses- og afhændelsesomkostninger og andre omkostninger, som en forvalter eller insolvensbehandler har afholdt, samt finansieringsomkostninger
 - c) oplysninger om forekomst af insolvens i tilsvarende enheder i den seneste fortid, hvis sådanne oplysninger er tilgængelige og relevante.
4. For aktiver, som handles i et aktivt marked, skal valuaren anvende den observerede pris, medmindre særlige omstændigheder — såsom markedskoncentration, -mætning og -dybde — gør det vanskeligt at sælge enhedens aktiver.

5. For aktiver, som ikke handles i et aktivt marked, skal valuaren tage hensyn til en række forhold ved fastlæggelsen af de forventede pengestrømme samt disses tidsmæssige fordeling, herunder:
 - a) observerede priser i aktive markeder, hvor tilsvarende aktiver handles
 - b) observerede priser i forbindelse med almindelig insolvensbehandling eller transaktioner under på anden måde ugunstige forhold, som involverer aktiver af en tilsvarende art og beskaffenhed
 - c) observerede priser i transaktioner, som involverer virksomhedssalg eller overførsel til et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab i forbindelse med afvikling af tilsvarende enheder
 - d) sandsynligheden for, at et aktiv genererer indgående nettopengestrømme ved almindelig insolvensbehandling
 - e) forventede markedsforhold inden for en given afhændelsesperiode, herunder markedsdybde og markedets kapacitet til inden for den pågældende periode at omsætte det relevante aktivvolumen, samt
 - f) om længden af en given afhændelsesperiode afspejler konsekvenserne af den gældende insolvenslovgivning, herunder likvidationsprocessens forventede længde, eller egenskaberne ved de pågældende aktiver.
6. Valuaren tager hensyn til, om enhedens finansielle situation ville have påvirket de forventede pengestrømme, herunder gennem begrænsninger af forvalterens muligheder for at forhandle vilkår med mulige købere.
7. Hvis det er muligt, og med forbehold af gældende bestemmelser i den relevante insolvensordning, skal pengestrømmene afspejle enten kreditorernes rettigheder i kontraktmæssig, lovmæssig eller anden juridisk henseende eller almindelig insolvenspraksis.
8. Det hypotetiske provenu, som opstår i forbindelse med værdiansættelsen, allokeres til aktionærer og kreditorer i overensstemmelse med disses prioritetsorden i henhold til gældende insolvensret, jf. artikel 3.
9. Med henblik på at fastlægge eventuelle usikrede beløb vedrørende derivatforordringer i forbindelse med insolvens anvender valuaren metoderne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1401⁽¹⁾ i et omfang, der er i overensstemmelse med insolvenslovgivning og -praksis.

Artikel 5

Bestemmelse af den faktiske behandling af aktionærer og kreditorer i forbindelse med afvikling

1. Valuaren identificerer alle udestående fordringer efter nedskrivningen eller konverteringen af kapitalinstrumenter og anvendelsen af afviklingshandlinger og tilordner disse fordringer til de juridiske og fysiske personer, der udgjorde enhedens aktionærer og kreditorer på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen. Medmindre de juridiske og fysiske personer, der udgjorde enhedens aktionærer og kreditorer på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, modtager kompensation i form af et kontantbeløb som følge af afviklingen, bestemmer valuaren den faktiske behandling af disse i overensstemmelse med stk. 2-4.
2. Hvis de juridiske og fysiske personer, der udgjorde enhedens aktionærer og kreditorer på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, modtager kompensation i form af egenkapital som følge af afviklingen, bestemmer valuaren den faktiske behandling af disse ved at tilvejebringe et skøn over den samlede værdi af aktier, der er overført eller udstedt som vederlag til indehaverne af konverterede kapitalinstrumenter eller de kreditorer, der er omfattet af bail-in. Dette skøn kan baseres på den vurdering af markedsprisen, der følger af generelt accepterede værdiansættelsesmetoder.
3. Hvis de juridiske og fysiske personer, der udgjorde enhedens aktionærer og kreditorer på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, modtager kompensation i form af gæld som følge af afviklingen, bestemmer valuaren den faktiske behandling ved bl.a. at tage hensyn til forhold som ændringer i de kontraktmæssige pengestrømme som følge af nedskrivningen eller konverteringen eller anvendelsen af andre afviklingshandlinger samt den relevante diskonteringsrate.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1401 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater (EUT L 228 af 23.8.2016, s. 7).

4. For udestående fordringer kan valuaren tage hensyn til observerede priser i aktive markeder for de samme eller tilsvarende instrumenter, som er udstedt af enheden under afvikling eller andre tilsvarende enheder — hvis sådanne priser er tilgængelige, og sammen med de i stk. 2 og 3 beskrevne forhold.

Artikel 6

Rapport om værdiansættelsen

Valuaren udarbejder en rapport om værdiansættelsen til afviklingsmyndigheden, som mindst skal omfatte følgende elementer:

- a) et resumé af værdiansættelsen, herunder en fremlæggelse af intervaller for samt kilder til usikkerhed i værdiansættelsen
- b) en redegørelse for de valgte centrale metoder og antagelser samt for værdiansættelsens følsomhed over for disse valg
- c) om muligt en redegørelse for grundene til, at værdiansættelsen er forskellig fra andre relevante værdiansættelser, herunder de værdiansættelser, som foretages i forbindelse med afvikling i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/345 eller andre lovpligtige eller regnskabsmæssige værdiansættelser.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand
